

01. marts 2022

Kære MOF

CC: Fiskeriministeren

Replik til svar på S nr. 537 (Alm. del) fra Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg

Handlingsplan til ophør af udsmid af fisk

Ministeren skriver i sit svar på mit forslag om ophør af udsmid, MOF Alm.del - Bilag 205, bl.a. at kvoterne skal afspejle fangsterne i stedet for landingerne. Det betyder, at kvoterne efter CFP reformen fastsættes, som om der ikke var udsmid. Men udsmidet er fortsat, og vi har dermed både et overfiskeri og ulige konkurrence mellem de, der overholder reglerne og de, der snyder på vægten.

Ministeren har ret i, at flere medlemslande afviser kamera, selv om de stemte for CFP artikel 15:

Med henblik på at overvåge, om landingsforpligtelsen opfyldes, sikrer medlemsstaterne detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fangstrejser samt tilstrækkelig kapacitet og midler, f.eks. observatører, interne tv-overvågningskameraer

Det er derfor jeg fremlagde mulighed nr 2. Det er vel at mærke den mulighed, jeg mener er det mindste krav, der kan sættes for at opfylde artikel 15. Vil ministeren ikke føre det i marken.

1. Medlemslande, der dokumenterer deres fiskeri får fuld adgang til reserven, for de fartøjer, der har kamera
2. Medlemslande, der dokumenterer deres fiskeri statistisk – fx gennem last-haul eller biologisk monitoring, får adgang til reserven
3. Medlemslande, der ikke dokumenterer deres fiskeri får ikke adgang til reserven

Ministeren anfører, at Relativ Stabilitet kan komme i spil. Det er muligt, men det er det de lande, der fisker ud over deres kvote, p.g.a. uafregnet udsmid, der er i strid med Relativ Stabilitet. I øvrigt har Relativ Stabilitet været fraveget flere gange tidligere, herunder i forbindelse med de kvotepræmier, der fra 2009-2015 blev tildelt fuldt dokumenterede fiskerier i TAC/kvoteforordningerne.

Ministeren har nok ret i, at udsigten til at Rådet vedtager mit forslag er ubetydelig. Nu, men man har før set holdningsskift, og et initiativ fra ministeren kan jo skubbe udviklingen. Hvorfor stille sig på de ”forkerte” landes side. Her hører Danmark ikke til, og der er ikke noget rationale, bortset fra ”passivitetens forventede gevinst”, det bør ministeren ikke satse sin politik på.

Når TAC kvoter for 2023 skal vedtages her til december vil ministeren så afholde sig fra at foreslå en model, der sikrer fuld kvoteafregning. Alternativet til min model er, at man fratrækker den forventede discard før TAC’erne fastsættes. Det gjorde man før reformen. Det vil betyde færre fisk til alle medlemslande, ikke kun de, som ministeren nævner ikke vil dokumentere deres fiskeri.

1. marts 2022

Mogens Schou